

1

(ט) ששבת ימים מעבד ועשית ק"ל מלאכתך.
יאמר, כל הששבת ימים אקפוד
לך שפעבד את השם יתברך עם עשית כל
מלאכתך. בענין האבות שהיו יורדים את
השם יתברך עם עבודת המקנה ויאר ענינים.
הגופניים, אכל יום השביעי שבת. כלו יהיה
להי' אלהיך, לא תעשה בו מלאכה: קלל, זה
שמעתי בשם הרמב"ם ז"ל.

והזכור את יום השבת לקדשו: ששת ימים תעבד ועשית כל מלאכתך;
ש יום השביעי שבת ליהוה אלהיך לא תעשה כל מלאכה אמת
הי ובהנהיגה עבדך ונאמרה ובהנהיגה ונרך אשר בשעריך: כי ששתי
ימים עשה יהוה את השמים ואת הארץ את הים ואת פלי
אשריכם ונתן ביום השביעי עליו ברה יהוה את יום השבת
הקדשהו:

ששת ימים תעבד
זו מצות שבת.

2

ב"מ כ"ח
פ"ט י"ג

הנהגה
לפי

11

אמר
להי' כול אולטא הינש ארזינא: משודנא אלא בעי טנא מדי דאון לך
אמר ליה חן לי יבנת חכמת ושמלתא דרבן ג' ג' ואלוא ואסותא דסבין ליה
לרבי צחק ק"י עליה רב יוסף וחינמא רבי ע' וכו' משב חכמים ארזינא
דערם וסב ציבעי לכסבי ליה לטבכטרו ודא וטנא ודא סבר דלמא כלי
האי לא עבד והגלה מדינא נבי לא דרי

ושמרו בני ישראל
את השבת לעשות את השבת לדתם ברית עולם: בני וכן בני
ישראל הוא לעולם כששבת ימים עשה יהוה את השמים ואת
הארץ ויבילם השביעי שבת הנקט:

3

(טז) ושמו בני ישראל את השבת, בעולם הזה, לעשות את
השבת, כיום שכולו שבת.

ספורט (טז)

מגלא. במכאנין דרבנן דיבנה אני בריה דרבני בריה
אני מלאכתי בעיר דהוא מלאכתי בשדה אני משכתי למלאכתי. והוא משכתי למלאכתי בשם שרוא אני
מתגד' במלאכתי כך אני איני מתגד' במלאכתי ושם האמר אני מכות והיא ממעוט ששנו אחר
הכרבה וארזי דממעוט וכלכד שכיין לכו לשמים.

גמ' ב"מ י"ג

5

ועתה הנה צעקת בני ישראל באה
אל י וגם ראיתי את ה' אלהי ישראל אשר מצרים להצים אתם: ועתה לכה
א ואצלם אל ישראל והוצא את ימי בני ישראל ממצרים: ויאמר
משה אל האלהים מי אנכי כי אצא אל ישראל וכי אצא את בני
ישראל ממצרים:

ב"מ פ"ט

12

ענינה סערה לא תתמה
יה הנה אנכי מרביץ בפניהם וצביון וצביון בפניהם: ושםתי בך כל
שמשתיך ויעריה לאבני אקוה וקלית וקלית לאבני חסין: וכל
יד בנה למעדי יהוה ורב שלום בניה:

ועתה ב

(י"א) מי אנכי, מה אני חשוב לדבר עם המלכים, וכי אצא את בני
ישראל, ואף אם חשוב אני, מה זכו ישראל שיעשה להם נס
וארציאם ממצרים.

ל"א (י"א)

14

ושמתי כוכבי שמשותך: ארזי שמי ל' בר נחמני. פליגי דרי מלאכי
ברקיעא גבריאל ומיכאל ואמרי' לה רבי: אמר יאי כמערבא זמאן אנטן יהודה
וחוקה בני רבי חייא רבי אבא שרף ורבי אבא ישפה אמר לרבי וקב' להו
כרין וכרין

ב"מ כ"א גמ'
(ע"ה)

(כה) שם שם לו, במרה נתן להם מקצת פרשיות של תורה:
שיתעסקו בהם: שבת³⁵, ומה אדומה³⁶, ודינין³⁷.

ה"ה ב"מ

7

לכם ממחרת השבת מיום הבצאתם את עמך המצרים. שבע שבועות
תמולת שהייתה עד ממחרת השבת השביעית. תספרו חמשים יום
והקרבנים מנחה קדשה ליהוה:

ב"מ א"ו

8

רמז דין המפליג בסמינה וההולך בשויבא בשבת, ובו ד' סעיפים:

א. מותר להפליג בסמינה (א) אפי' בעיש אם הולך לרבר (ב) מצוה (ג) יפוסק עמו (ג) שישבות
ואם אחי' לא ישבות אין בכך כלום יאכל. לדבר הרשות אין מפליגין בסמינה (ד) מחות משלשה
(ה) ימים (ה) קודם השבת:

ז"ע ס"א כ"ח

הנה י"ח כ"ח שאלו הולך (לר) (עו) (ב) (למורה) ו
למור סני מרדו סכנו הכל דבר מלוג וליטו סכנו דבר. הרשות רק כשהולך לסייל וע"כ נהגו בקלמ מקומ
לפני כענין סלמט הסמינה (לה) והליכה (ח) שירא מר ג' ימים כי חסודסיהכל לדבר מלוג (לו) וכן למחוט מרן הוא
יש להם על מי שמתו:

ה"ה א"ו

יש למחור. חסי' יש לו מנוחה והולך למחור' לסדור' (ע) עסי' חקל'א ס"ד.
ה"ה א"ו ח"ה

ויקח אלהים את האדם ויניחהו בגן עדן (בראשית ב. טו) : מלמד שגןן לו הקב"ה לאדם מצות שבת, כתיב הכא ויניחהו בגן עדן וכתיב החם וינת ביום השביעי כתיב הכא לעבדהי וכתיב החם ששת ימים תעבד, כתיב הכא ולשמרהי וכתיב החם שמור את יום השבת.

מחבר

16

אמר רבא בשעה שמכניסין אדם לדין אמרין לו ינשואת ונתת באמונה יקבעת עתיס לחודה עסקת כפרת צמית לישעה פלפלת בהכמה הכנת דבר מתוך דבר

מחבר

17

צד

28

אהובי חביבי

קבעת עתיס, לפי שאלס נרץ להעסק קרן ארץ שאלס אין דרך ארץ אין מורה הולך לקטע עמיס למורה דבר קטנ, שלא ימשך כל היוס לדרך ארץ

מחבר

18

רצה חיים עם אשת אשר אהבתה כל מימי הקלה אשר נמש כל ימי הקלה כי היא חלקה בתיים ובקלה אשר אהבה עמל תחת השקט

מחבר

19

רצה חיים עם אשה אשר אהבתה רחוק וסכן ללמד חומתה להחמיר עם עס ח"ת אשר כידן : כי הוא חלקך בחיים. אש עשית כן יסיה חלקך זה חיים כעס"ל להחמיר מן האומנות וכעס"ל שיעט שיהס משכמה עון

מחבר

20

המלאכה כיצד? מלמד שיהא אדם אהוב את המלאכה ואל יהיה שונא את המלאכה; כשם שהתורה נתנה בכרית כך המלאכה נתנה בכרית, שנאמר (שמות כ) ששת ימים תעבוד ועשית כל מלאכתך ויום השביעי שבת להי אלהיך.

מחבר

21

ועשו לי מקדש ושכנתי בתוכם, שמעיה אומר אהוב את המלאכה וכו', ר' טרפון אומר אף הקב"ה לא השרה שכנתו על ישראל עד שעשו מלאכה, שנאמר ועשו לי מקדש ושכנתי בתוכם.

מחבר

22

הקב"ה רשע. לכולן יש בן זוג ולי אין בן זוג כה א"ל הקב"ה כנסת ישראל היא בן זוגך, וכיון שעמדו ישראל לפני הר סיני, אמר להם הקב"ה זכרו דברי שאמרתי לשבת, כנסת ישראל היא בן זוגך, היינו דבור (שמות כ) וזכר את יום השבת לקדשו.

מחבר

23

הייתי ביום אקלני תרב וקרוב בליה ותמד שנתתי מעיני ויהי עשרים שנה בביתך צבדתיך ארבע עשרה שנה בשתי בנותיך ושש שנים בצאנך ומתלך אתי משקרת עשרת מנים, לולי אלתי אבי אליהי אבריהם ופחד יצחק היה לי כי עתה ריקם שלחתי את עיני ואת יגיע כפי רצה אלהים ויזכה אמש:

מחבר

24

את עניי ואת יגיע כפי, ר' ירמיה אמר חביבה היא המלאכה מזכות אבות, שזכות אבות הצילה מסון, ומלאכה הצילה נפשות, זכות אבות הצילה מסון שנאמר לווי אלהי אבי וגו' ומלאכה הצילה נפשות, את עניי ואת יגיע כפי ראה אלהים וגו' שנים רבות

מכתבך לאחר תורתך לחול הגיעני לנכון. האמת ניתנה להאמר כי הרבה נהניתי מקריאת מכתבך זה. הנאה זו צמחה משני פרשים: א) מפני שתוכן הדברים וסגנונם ערוכים בטוב טעם ודעת; ב) מפני שהנך מתבטא בגילוי לב על הנפתולים אשר בנשמתיך. והנני בוח להגיד לך כי לפי דעתי הנפתולים הללו שהנך דן עליהם במכתבך מקורם היא תפיסה מוטעת בענין הנידון. הרושם הכללי המתקבל מדבריך הוא כי זו היא הנחה משוטת אצלך כי "secular career" היא "double life". לכוונת להגיד לך כי מעולם לא הייתי מסכים בשום אופן ל-"double life". אמנם מי ששוכר לו חדר בבית לחיות בו חיי תושב, ושוכר לו עוד חדר במלון לחיות בו חיי אורח, בודאי שיש לו double life, אבל מי ששוכר לו דירה בת שני חדרים יש לו broad life not double life. זכורני שבקרתי פעם בירושלים בבית החולים של ד"ר וואלאך שליט"א וראיתי כשהוא נגש לחולה שהיה עומד להכנס לחדר נתוח ושאל לו על שם אמו בכדי להתפלל עליו לפני הנתוח. כשספרתי את זה לאחד המיוחד מבין גדולי ירושלים זקוק להתבטא, כמה צריך לקנאות ביהודי זה שיש לו הודמנות כל כך גדולה לשמש כלי שרת לכבוד שמים ו" הגידה נא לי האמת, אהובי חביבי, האם אמירת פרק תהלים לשלומם של חולה על ידי הרופא העומד לעשות את הנתוח, האם זה הוא double life?

ואתה חביבי יקירי חלילה לך מלראות את עצמך בראי כפול של חיים כפולים. כל המאריך ב"אחד" מאריכין לו ימיו ושנותיו. אדרבא, כל חייך צריכים להיות בבחינת המאריך ב"אחד" - אחד ולא כפול. צד לי מאד עליך חביבי אם נקודה זו נעלמת היא מעיניך. המון נקודות המפוררות זו תחת זו בודאי שיש בהן משום ריבוי, אבל אותו המון הנקודות עצמו כשהוא מסודר מסביב לנקודה אחת העומדת במרכזו הרי זה עגול אחד. וזו היא חביבי, חובתך בעולמך להעמיד במרכז חייך את ה"אחד" ואז אין עליך לדאוג כלל לכפלות. כל נקודה חדשה שתרכוש לך רק תרחיב את העגול. אבל האחדות אינה זזה ממקומה. מצטער אני על שלא הבנת את כל זה עד עכשו. ומתוך צערי הנני דן אותך לכף זכות כי רק מצב רוח של רגע שם בפניך את הדברים אשר דברת במכתבך. חזק ואמץ חביבי, עלה ותצלח יקירי, ורכב על דבר צדק ועשה את כל הצלחותיך לבסיס לריבוי כבוד שמים.

המתפלל הצלחתך

יצחק הוטנו

ש"ל אל ידי לעשות עמכם רע כס אלתי אביכם אמשו אקר אלי לאמר השקר לך מדבר עם יצחק ישוב עד ירע:

מחבר

ר' טרפון אומר: אין אדם סת אלא מתוך הבטלה. אמר (בראשית מט) ויבוע ויאסף אל עמיו. אלא שג' נא ס"ג יא'

והפניתי אליכם והפירתי אתכם והפירתי אתכם ואת בריתי אתכם:

מחבר